

☒	Pro gradu –tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Liiketaloustiede, laskentatoimi	Päivämäärä	18.4.2005
Tekijä(t)	Eeva Hattara	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	93
Otsikko	AINEELLISET KÄYTTÖMAISUUSHYÖDYKKEET SUOMEN TILINPÄÄTÖSKÄYTÄNNÖSSÄ Teoria- ja säätelytason tarkastelu		
Ohjaaja(t)	KTL Asta Manner KHT, KTM Jari Meisaari		

Tiivistelmä

Aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet, kuten koneet, kalusto, rakennukset ja maa-alueet, muodostavat usein huomattavan osan yrityksen taseesta. Näin on erityisesti silloin, kun kyseessä on teollisuus- tai kuljetusala. Näiden hyödykkeiden arvostus- ja jaksotusratkaisuilla on vaikutusta niin yrityksen tulokseen kuin taloudelliseen asemaankin. Siirryttäessä Suomessa noudattamaan IFRS-normiston säännöksiä myös aineellisiin käyttöomaisuushyödykkeisiin sovellettavat säännökset muuttuvat. Yritysten tulee sisäistää uudet aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden arvostus- ja jaksotussäännökset. Tällöin on apua siitä, että ymmärtää teoriatason ajattelutavassa tapahtuvat muutokset.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on analysoida suomalaista kirjanpito- ja tilinpäätöskäytäntöä teoria- ja säätelytasolla keskittyen aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden kirjanpito- ja tilinpäätöskäytännöihin. Tavoitteena on luoda selkeä kuva aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden arvostukseen ja jaksotukseen liittyvistä säännöksistä Suomen kirjanpitolainsäädännössä ja IFRS-normistossa (säätelytaso) sekä säännösten taustalla olevista teoreettisista perusteista ja periaatteista (teoriataso). Tutkimuksen osatavoitteena on myös selvittää, mitkä ovat keskeisimmät syyt eri tilinpäätöskäytäntöjen eroihin ja mitkä ovat keskeisimmät erot eri tilinpäätöskäytäntöjen välillä. Tutkimus on lähestymistavaltaan teoreettinen ja luonteeltaan kuvaileva. Tutkimuksessa on käytetty käsitteanalyttistä tutkimusotetta.

Suomen kirjanpitolainsäädäntö ja IFRS-normisto ovat teoreettisilta lähtökohdiltaan erilaisia. Siirryttäessä Suomen kirjanpitokäytännöstä soveltamaan IFRS-normiston säännöksiä, tilinpäätösinformaation painopiste muuttuu tuloksesta taseeseen. Taseesta ja täten myös aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden arvostus- ja jaksotusratkaisuista tulee todennäköisesti keskeisempi osa yritysten tilinpäätöstä. IFRS-normisto mahdollistaa laajasti käypien arvojen käytön hankintameno perustuvan arvostuksen tilalla tai rinnalla, kun taas Suomen kirjanpitokäytännössä arvostus perustuu lähtökohtaisesti hankintameno ja varovaisuuden periaate korostuu arvostuksessa. IFRS-normiston säännöksiä sovellettaessa aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden arvostus- ja jaksotusratkaisut lisäävät todennäköisesti tulosten heilahtelua eri tilikausina. Normiston tarjotessa mahdollisuuden arvostaa aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet niiden todelliseen arvoon, sekä yritys että sijoittajat saavat paremman käsityksen yrityksen taloudellisesta asemasta.

Asiasanat	Aineellinen käyttöomaisuus, arvostaminen, jaksottaminen, arvonalentuminen, arvonnkorotus, uudelleenarvostus
Muita tietoja	